

Zwolle, 07-10-2008

Geliefden, de Heere Jezus berispt Zijn Kerk wanneer zij in vertwijfelingen en ongeloof wandelen. De aanspraak gij kleingelovige is voor de Kerk geen bemoediging maar een berisping vanwege hun ongeloof. Geliefden, is deze aanspraak ons wel eens tot schuld geworden, en hebben wij het ongeloof leren zien en bewenen als de grootste zonde? Want dat leert Gods Kerk hier op aarde, en zij die niets van deze zaak afweten moeten hun weg nog maar eens na kijken of zij uit God is. Want het ongeloof is de zonde geweest waardoor wij van God zijn afgevallen en de duivelen zijn toegefallen in het Paradijs. Weten wij dit, en kennen wij deze terugleiding in ons leven, dat God ons in het Paradijs stelde in Adam, en dat God Zijn Beeld kwam terug te eisen, die we door eigen schuld verloren zijn. Waar zijt gij? Zijn wij zo reeds in dat gericht Gods geweest, dat wij als een naakte en verdoemelijke zondaar voor God kwamen te staan. Weten wij daarvan dat God ons riep, gelijk God Adam na de val riep met deze woorden: Waar zijt gij? Dit is vrije en soevereine genade hoor, want de Heere is aan ons niets meer verplicht. Want de Heere had geen ongelijk gedaan als Hij het gans menselijke geslacht verloren had laten gaan, want wij hebben die dodelijke dag grotelijks begeerd door onze zonden, ja, wij en onze vaders. Geliefden, God heeft gesproken in Genesis 3 dat de bezoldiging op de zonde de dood is, want de ziel die zondigt die zal sterven. En de dood is gekomen over alle mensen, omdat wij allen gezondigd hebben in Adam. Is zonde reeds zonde geworden in ons leven, en is schuld daadwerkelijk schuld geworden in ons leven? Als God ons laat zien in de Majesteit van Zijn Goddelijke wet wie wij zijn, dan blijft er van ons niets meer over. Dan gaan wij verloren onder het recht, omdat God met de minste van de zonde geen gemeenschap kan hebben. Weet u hoe God overtuigd van zonde? Dan toont Hij Zichzelf in Zijn heilige wet, en stelt Hij ons onder die heilige wet, en openbaart ons al onze zonden waarin wij leefden en leven. Oh, die overtuigingen, kennen wij dat in ons leven, dat God ons kwam te arresteren in de zonde en God kwam te openbaren wie en wat wij zijn geworden in Adam? "Krom van lenden, door Uwen wet te schenden". Kennen wij dat? Nee, zo'n weg willen we niet, dat weet ik. Maar laat ik u dit zeggen! God zaligt nooit buiten het recht om. Want Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerigen door gerechtigheid. Dat geschonden recht van God eist betaling geliefden. Een volkomen betaling. Betaal Mij wat gij schuldig zijt, en als wij nog nooit zo voor God zijn komen te staan in dat gericht dan staan wij nog voor eigen rekening op weg en reis naar die ontzaggelijke eeuwigheid. Oh, hoe vreselijk zal het dan voor u en mij zijn om te vallen in de handen van de levenden God. Dan zal ons ganse leven in de weegschaal van Gods recht worden gewogen, en dan zal het te licht bevonden worden, en daarna het ontzaggelijke oordeel. Oh, we slapen allen van nature een slaap des doods, en we gevoelen niet dat we God moeten ontmoeten die straks het Beeld komt terug te eisen over u en mijn leven. Want u en ik zijn dat Beeld Gods verloren door de val, en na de val zijn we vijanden van God geworden. Doordat we het Beeld verloren zijn, zijn we ook het kindschap Gods verloren. Wij zijn van nature geen kinderen Gods meer, maar grote vijanden Gods en God heeft reeds met al Zijn vijanden afgerekend. Want Hij heeft gesproken dat de bezoldiging op de zonde de dood is, want de ziel die zondigt die zal sterven. Dat is het rechtvaardig oordeel wat de Heere uitgesproken heeft over u en mijn leven. De dood! U moet sterven, en sterven betekent uw Rechter ontmoeten. Schik u toch, want Hij laat Zijn roepstem nog uitgaan over u en mijn leven. Waar zijt gij? Dit is niet die liefelijke stem des Heeren, maar dit is de stem van uw en mijn Rechter. Hoewel Hij roept vanuit het recht, is Hij

zeer genadig in Zijn roepen. Want Hij roept niet zonder oorzaak. Want ik mag tot u en tot mij zeggen dat Hij geen lust heeft in de dood van de goddeloze. Nee, God heeft onze dodelijke dag niet begeerd, die hebben wij zelf begeerd door onze zonden. Is er dan nog een middel en een weg om die welverdiende straf te ontgaan en wederom tot genade te komen? Ja, die is er gekomen. Waar geen weg meer was, heeft God een weg gebaad. Reeds in Genesis 3, toen wij in Adam van God afgevallen Zijn en duivelen toegefallen zijn, heeft God Zijn genade bekend gemaakt aan ons en onze vaders, en daar heeft Hij gesproken over Het Zaad dat komen zal (Genesis 3:15). Het Zaad geliefden, dat komen zal. Dat is de oorzaak dat God Zijn roepstem nog doet uitgaan onder u en mij. Daar heeft God de Weg (Joh. 14:16) gebaad, waar voor ons geen weg meer was. Oh, wat een wonder dat God gedachtes van vrede heeft gehad over een gans verdoemelijk geslacht. Ja, want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft niet verderve maar het eeuwige leve hebbe (Joh. 3:16). Geliefden, Hij heeft het Licht doen opgaan in de duisternis door Zijn Zoon te zenden in de volheid des tijds, en Hij is gekomen geliefden, en heeft gedaan wat wij nooit meer konden doen. Hij heeft een volkomen betaling aangebracht door Zijn leven over te geven tot in de dood, ja, tot in de smadelijke dood des Kruises. Zijn dood kan ons leven worden, in en door een weg van recht en gerechtigheid. Christus kan, maar moet ook ons leven worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Want Hij is gekomen als Plaatsvervanger, als Sions betalende Borg, om nu een rantsoen aan te brengen, waarin het recht Gods volkomen bevredigd wordt, en waarin wij een volkomen verlossing kunnen ontvangen om niet, uit vrije soevereine genade. Dit is het Evangelie geliefden. Ja, Hij zelf is het Evangelie, de Christus, de eeuwige Zone Gods, die de gestalte van een dienstknecht aangenomen heeft. En Hij heeft gesproken: Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Mijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen. Hij kwam om Zijn ziel te geven als losprijs, tot een volkomen betaling van het geschonden recht Gods. En er is betaald, want Hij heeft Zijn Kerk levend en zalig gesproken aan het vloekhout van Colghota toen Hij daar uitriep: Het is volbracht! En deze boodschap laat God nog uitgaan onder ons, dat Christus de Weg, de Waarheid en het Leven is, en dat wij in Christus een volkomen betaling hebben voor al onze zonden. Maar, wil het wel zijn voor de eeuwigheid dan moet dat toegepast worden in ons hart en leven. Want zonder toepassing baat het ons niets dat Hij gestoven is, want dan gaan we voor eeuwig verloren. Christus moet ons leven worden door en in een weg van recht en gerechtigheid. Hij moet ons geopenbaard worden niet alleen door recht, maar ook vanachter het recht. Want hij is enkel gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. Zonder de zaligmakende openbaring van Christus aan en in ons hart gaan we voor eeuwig verloren, en dit moet tussen de wieg en graf geschieden, omdat de Heere een afgesneden zaak doet hierop aarde. Christus moet ons zo geopenbaard worden geliefden, dat wij in Hem vergeving hebben ontvangen van al onze zonden, en dat wij zien en gevoelen dat er voor al onze zonden volkomenlijk betaald is. Ja, want wij moeten wederomgeboren worden, gelijk Christus spreekt tot Nicodemus in de nachtelijke ure (Joh. 3). En dit is die wedergeboorte, waar Hij zich aan en in onze zielen openbaard op zulk een zalige en heerlijke wijze, dat wij in en door Christus vrij- en zalig gesproken worden van al onze zonden, door de uitstorting van Zijn dierbaar Bloed in ons hart. Hier begint het geestelijke leven, en worden wij in Christus nieuwe schepselen Gods, en buiten deze zaligmakende openbaring zijn wij allen dood in de zonden en de misdaden (Efeze 2:1), en zullen dan eenmaal voor eeuwig verloren gaan.

Begint hier het geestelijke leven? Ja, want buiten Christus is geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Ja, maar er is toch een toeleidende weg tot Christus?

Ja, er is een weg tot Christus, maar deze weg vind plaats voor Christus. De weg tot Christus is namelijk enkel de bediening des doods en der verdoemenis, en daar ligt geen leven voor de ziel. Deze weg tot Christus kenmerkt zich in de overtuigingen der zonde, en de overtuigingen der zonde staan in het kader van het niet geloven in Christus (Joh. 16:8-9), en een ziel die niet in Christus gelooft ligt onder vloek en toorn van Gods heilige wet. Deze bijzondere en zaligmakende openbaring van Christus aan en in ons hart is de wedergeboorte en geschiedt altijd in een punt des tijds. In de weg tot Christus, worden zielen ontwaakt door de Heilige Geest, die de wet toepast op hun geweten, en de ziel overtuigt van hun dood- en doemstaat. De overtuiging van zonde, gerechtigheid en oordeel kan een voorafgaand werk zijn op de wedergeboorte in Christus, maar dat behoeft niet zo te zijn. Velen zijn reeds levend ter helle gevaren die vele overtuigingen kenden in hun leven, maar nooit ingeënt zijn in de Wijnstok Christi. Zulke overtuigingen kunnen zeer diep gaan gelijk wij bezien bij een Saul en een Judas. Maak van uw overtuigingen dus nooit de grond van uw zaligheid, want dan zult u voor eeuwig verloren gaan. We leven in een tijd waarbij de rechtvaardiging van de goddeloze is omgeruild voor de rechtvaardiging van de wedergeborene ofwel de vrome. Dit komt omdat men reeds spreekt over levendgemaakte zielen, die door de wet overtuigt zijn van hun dood- en doemstaat. Christus is hier nog verborgen voor de ziel, maar hoewel de ziel Christus nog niet kent, zo kent Christus de ziel al wel, zo beweert en leert men. Deze theologische inlegkunde, waarbij men allerlei oudvaders uit hun verband citeert, is niet de leer der Schriften, maar een verschrikkelijke leer, waarbij reeds duizenden zielen levend ter helle zijn gevaren. Nee, want Christus spreekt dat Hij Zijn schapen kent, en dat Zijn schapen Hem ook kennen. Joh. 10:16; "...Ik ken de Mijnen, en wordt van de Mijnen gekend".

Vele zielen zijn al in het stuk van de dankbaarheid, zonder dat zij als een goddeloze gerechtvaardigd zijn. Nee, zegt men dan, de rechtvaardigmaking is zo'n hoog stuk, tot die kennis komen lang niet al Gods kinderen. Maar het zijn leugenaars, het zijn valse leraren, die reeds vele zielen met een ingebeelde hemel ter helle hebben laten varen. De rechtvaardigmaking is een hoog stuk, daar ben ik het van harte mee eens, maar als wij in de tijd niet als een goddeloze gerechtvaardigd zijn, dan gaan wij voor eeuwig verloren. Luther heeft gezegd dat alles staat of valt bij de rechtvaardigmaking, en dit is geheel naar de Schrift. Als wij in het stuk van de rechtvaardigmaking dwalen, dan dwalen we overal in. Waarom dwalen zovelen in het stuk van de rechtvaardigmaking? Dr. Kohlbrugge heeft het ooit zo eens mogen zeggen: Wij willen niet worden wat we zijn, namelijk een goddeloze, en daar ben ik het van harte mee eens, en dit is de oorzaak dat er zovelen dwalen in het stuk van de rechtvaardigmaking. Nee, om als een goddeloze gerechtvaardigd te worden, dat willen we niet van nature, want dan moeten we alles verliezen. Onze goede bedoelingen, onze vrome werken, onze gestalten, ons bidden, onze kerkgang, ons bijbellezen, onze godsdienstige plichten en ga zo maar door. Op al deze werken zullen wij de dood moeten leren schrijven, en om daar achtergebracht te worden, dan moeten wij als een verdoemelijke en naakte zondaar voor God openbaar komen. En zeg nou eerlijk, dat willen wij toch niet? Nee, we willen niet komen zoals we zijn, en deze wortel woont en troont in ons aller hart. Geliefden, de ganse wereld ligt onder de toorn Gods, zonder aanzien des persoons. Nochtans laat God Zijn roepstem nog steeds uitgaan onder jong en oud. Vliedt dan de toekomstige toorn geliefden! Want wie zou kunnen bestaan, wanneer Zijn toorn maar een weinig zal ontbranden?

Goed, geliefden! Wij hebben u reeds aangezegd dat we met God verzoend moeten worden, in en door een weg van recht. Namelijk, de wet tot verdoemenis en het Evangelie tot vrijspraak en eeuwige zaligheid. Daarom willen wij met de hulp des Heeren een ogenblik stilstaan bij het Evangelie van Johannes, en daarvan nader het 9de hoofdstuk, de genezing van de blindgeborene. En zullen bezien, dat de wet tot verdoemenis en het Evangelie tot vrijspraak en eeuwige zaligheid verheerlijkt wordt in deze geschiedenis.

Er staat geschreven van de blindgeborene dat deze man van zijn geboorte af blind was, en een ieder die blind was in die tijd lag aan de bedelstaf. Deze man moest dan ook dagelijks bedelen om een korst van een brood, en een druppel water. Hij was een pest voor de samenleving, omdat hij door zijn blindheid niet kon deelnemen in de maatschappij. Want de maatschappij is er alleen voor sterke mensen, en allen die zwak zijn, worden overgegeven aan zichzelf als zijnde een pest. Deze man was overgegeven aan de barmhartigheden van de goddelozen, en die zijn wreed. Hij was een uitgeworpene, en was afgeschreven door de kerk, want deze man was geheel in zonde geboren (Joh. 9;34), getuigende zijn blindheid, en daarom voor eeuwig verloren. Velen keken dan ook neer op deze man. Velen! Want er was er Één die ook op hem neerkeek, maar dan vanuit het welbehagen Gods. Namelijk de Heere Jezus die in het leven van deze man de werken Gods zal gaan verheerlijken.

Wanneer wij dan lezen over de blindgeborene, dan mogen wij opmerken, wanneer de Heere Jezus met Zijn discipelen voorbij trekt, erbij deze man geen aandringen was dat hij geholpen, noch genezen wilde worden van zijn blindheid. Hoewel deze man de Heere Jezus met Zijn discipelen niet opmerkte, zag de Heere Jezus hem wel, want er staat geschreven in het 1ste vers: “En voorbijgaande, zag Hij een mens, blind van de geboorte af.” Wat ligt hier een onderwijs in voor uw en mijn persoonlijk zieleven. God is altijd de eerste in het leven van Zijn volk, gelijk wij bezien bij de blindgeborene. Deze blindgeborene had God niet gevonden geliefden, maar God had hem gevonden. Reeds van alle eeuwigheid, had God deze man gezien, en uitverkoren in Christus tot de verheerlijking van Zijn Goddelijke deugden. God had deze man lief met een eeuwige liefde, en daarom trok de Heere hem met koorden van goedertierenheid. Die liefde Gods geliefden, is onbegrijpelijk en strekt zich uit over allen die voor de grondlegging der wereld aan Christus gegeven zijn. Ja, geliefden, dat is de uitverkiezing. Daar willen wij van nature niets van weten, omdat er ook een verwerping is. En als wij nog vijanden zijn van de verkiezing en de verwerping Gods, dan staan we nog overal buiten. Het is opmerkelijk dat onze Dordse vaders begonnen bij de verkiezing en de verwerping. Waarom? Volk des Heeren, is het niet omdat de verkiezing en de verwerping een ontzaggelijk besluit Gods is over een gans verdoemelijk geslacht. De uitverkiezing is een troost voor Gods ware volk. Want zonder verkiezing geen zaligheid geliefden. Nee, geliefden! Met de uitverkiezing mogen wij nooit werken, want dat is diefstal en inbraak in de eeuwige raad Gods. Nee, de ganse wereld ligt niet onder het besluit, maar onder het bevel van bekering en geloof, en dat is het oordeel in het oordeel. Want daarmee ligt de ganse wereld verdoemelijk voor God, omdat we allen van nature dood zijn in de zonden en misdaden. Wij liggen dood voor God, en toch eist de Heere van u en mij dat wij ons bekeren en geloven in Zone Gods, tot vergeving der zonden. Hoort u dat! De Heere eist eerst uw bekering, en dat bevel moet nu uw en mijn oordeel worden. Van nature zijn we geestelijk dood, en zullen nooit kunnen begrijpen de dingen die des Geestes Gods zijn. We leven in een tijd dat we met het bevel in leven kunnen blijven. Maar als

wij met het bevel in leven kunnen blijven, dan gaan we straks voor eeuwig verloren, want het bevel verzaardert ons oordeel, omdat wij door de val in de geestelijke dood zijn gevallen. Gods ware volk gaat verloren onder het bevel, omdat zij verstaan wat het is om onbekeerd te zijn. Zij verstaan de geestelijkheid van Wet, die een volkomen gehoorzaamheid eist, zowel uitwendig, maar bovenal inwendig. Van nature leven wij zonder de wet, ook al leest u dagelijks uw bijbel, en gaat u wekelijks naar de kerk, waarbij de geboden Gods aan uw hart gelegd worden. Ja, zonder de Wet leeft u als u onder het bevel van bekering en geloof in leven kunt blijven. Want dan is die Wet Gods, die heilig en volmaakt is, nog nooit ingekomen als een dodende en verdoemende letter, waarbij u openbaar gekomen bent als de grootste van alle zondaren. Want wat betekent dat nu, wanneer u onder het bevel nog in leven kunt blijven? Dat betekent dat u onder de Wet nog leven kunt, en allen die onder de Wet staan en leven liggen onder de vloek.

De Heere Jezus zag dus op deze man, en ook Zijn discipelen zagen dat de Heere Jezus op deze man zag, en vroegen aan Hem: "Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze, of zijn ouders, dat hij blind zou geboren worden?"

Waarop de Heere Jezus antwoordde: "Noch deze heeft gezondigd, noch zijn ouders, maar dit is geschied, opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden."

De oorzaak van zijn blindheid lag niet in het feit dat hij of zijn ouders gezondigd hadden, maar opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden.

Opmerkelijk zijn de woorden: "...de werken Gods". Het staat hier namelijk in het meervoud, wat aangeeft dat erin het leven van deze man, niet één wonder zal verheerlijkt worden, maar dat er in het leven van deze man meerdere wonderen zouden verheerlijkt worden. En omdat wij reeds de geschiedenis kennen en weten van deze man, weten we dat erin het leven van deze man twee wonderen zijn verheerlijkt. Namelijk, een tijdelijk wonder, en een eeuwig wonder. In het 4de vers van dit hoofdstuk lezen we de volgende woorden die Christus sprak tot Zijn discipelen: "Ik moet werken de werken Desgenen, Die Mij gezonden heeft zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan."

De Heere Jezus getuigt hier dat Hij de werken moet doen van Zijn Vader, en daarom zag Hij op deze man. De Heere Jezus zag op deze blinde man vanuit het welbehagen Gods geliefden. Omdat God de Vader deze man uitverkoren had tot verheerlijking van Zijn werken. En gelijk de Heere Jezus door Samaria moest gaan (Joh. 4), wat een Goddelijk moeten was, omdat erin Samaria een werk Gods verheerlijkt moest worden in het leven van de Samaritaanse vrouw. Zo moest ook de Heere Jezus langs deze blindgeborene man, om de werken Gods te verheerlijken aan en in deze man, enkel en alleen vanuit het welbehagen Gods. De Heere Jezus is alleen gekomen in en op deze wereld, om te wandelen in de werken van Zijn Vader geliefden. Hij is niet gekomen om de mens, nee, Hij is gekomen voor de mens, om te doen naar het welbehagen Zijns Vader. Dat heerlijke welbehagen van Zijn Vader, daar heeft Hij van Zijn geboorte af tot Zijn dood toe in gewandeld, en dat was Zijn spijze geliefden. En dat welbehagen van Zijn Vader wordt nu in het leven van deze blindgeborene verheerlijkt door de Heere Jezus. Deze man had God uitverkoren tot verheerlijking van Zijn Naam en werken, en tot uitbreiding van Zijn heerlijk Koninkrijk wat wij verderop zullen bezien. Het eerste werk Gods wat de Heere Jezus in het leven van deze man verheerlijkt is een tijdelijk wonder. Daar lezen wij van in het 6de en 7de vers: "Dit gezegd hebbende, spooft Hij op de aarde, en maakte slijk uit dat speeksel, en streek dat slijk op de ogen des blinden; En zeide tot hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam (hetwelk overgezet wordt: uitgezonden). Hij dan ging heen en wies zich, en kwam ziende." Deze man, die

nergens om vroeg, noch door de Heere Jezus werd aangesproken, krijgt het bevel, nadat de Heere Jezus het slijk op zijn ogen gestreken had, om zich te wassen in het Badwater Siloam. Deze man heeft ongetwijfeld gehoord, de woorden die de Heere Jezus tot Zijn discipelen gesproken had, over de werken van Zijn Vader die verheerlijkt zouden worden in het leven van deze man. Naar het bevel van de Heere Jezus gaat deze man dan ook uit naar het badwater Siloam, waarin wij bezien dat hij de woorden van de Heere Jezus geloofde, en nadat hij zich gewassen had, werd hij terstond ziende. Deze man, die van zijn geboorte af blind geweest was, werd in een ogenblik ziende gemaakt. Het werk Gods is dus een volkomen werk, waar niks meer bij kan en bij hoeft. Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er. Gods spreekt nooit in stapjes, maar altijd in een punt des tijds geliefden. In de Schepping schiep God door het Woord (Joh. 1:2), en dan lezen wij altijd dat het zeer goed was. Zeer goed, volkomen en volmaakt. Als er had gestaan dat het maar voor een deel goed was, dan was dat niet van God. Want wat God scheidt door Zijn spreken, is volkomen en volmaakt. We leven in een tijd, waarbij velen al een klein beetje bekeerd zijn. Maar zulk een bekering is niet uit God, want als uw bekering uit God was dan had Hij diezelfde woorden weer gesproken in uw ziel, namelijk dat het zeer goed was.

De eeuwige Zone Gods heeft het eerste werk Gods verheerlijkt in het leven van deze man vanuit het welbehagen Gods. "Ik moet werken, de werken Desgenen, Die Mij gezonden heeft...", en door wie is de Heere Jezus gezonden, geliefden? Zijn Vader heeft Hem gezonden naar deze wereld, om nu te werken, de werken van Zijn Vader. En Hij heeft de werken Gods verheerlijkt hoor, gelijk Christus uitgeroepen heeft in die nooit begonnen eeuwigheid, zeggende: "Ik kom om Uw wil te doen..." En de Heere Jezus is gekomen om te wandelen in de wil van Zijn Hemelse Vader. Hij zocht Zijn eigen eer niet, nee, maar Hij zocht de eer van Zijn Vader. En hoe is dat in uw en mijn leven geliefden? Zijn wij geen eerrovers Gods? Ja, wij zijn eerrovers Gods, want wij zoeken en plaatsen altijd onze eigen eer, boven de eer van God. Wij hebben het schepsel verheerlijkt boven de Schepper (Rom. 2), en dat tekent onze diepe val in Adam. Oh, de werkelijkheid van ons bestaan van nature is verschrikkelijk. Van volkomen zalig voor de val, zijn we rampzalig geworden na de val. En straks geliefden, zal God Zijn Beeld "rechtvaardig" terug eisen over uw en mijn leven, waarmee Hij ons bekleed en geschapen had in Adam. En dan zullen wij verstommen, gelijk een schaap tegenover zijn scheerders, want dat Beeld Gods zijn we verloren door eigen schuld. Weet u wat dit over uw en mijn leven te zeggen heeft? Wij gaan niet verloren, maar we liggen verloren, midden in de dood door onze zonden en misdaden (Efeze 2;1). In Adam hebben wij ons dood gezondigd voor God, en lopen wij allen van nature midden in het oordeel Gods, wat de Heere reeds over uw en mijn leven uitgesproken heeft in Genesis 3. Namelijk! De ziel die zondigt, die zal sterven! Dat is het oordeel Gods geliefden. Elke ziel die zondigt, die zal de dood sterven. Wie gaat dan vrijuit? Niemand, niemand! Want wij hebben allen gezondigd in Adam en derven allen de heerlijkheid Gods (Rom. 3, de ganse wereld voor God verdoemelijk), en daardoor liggen wij allen in het oordeel. U en ik staan schuldig tegenover een rechtvaardig en heilig God, die met de minste en kleinste zonde geen gemeenschap kan hebben, maar deze moet straffen met de tijdelijke en eeuwige dood. Toen Thomas Boston geroepen werd tot het ambt van herder en leraar, wees deze knecht Gods de kleinste zonde aan als een drievoudige Gods moord. U en ik! Wij hebben God willen vermoorden door onze zonde in Adam, en niet alleen God, maar ook onze naaste. Want door uw en mijn zonden is dood in de wereld gekomen, en de dood is gekomen over alle mensen. Hoort u dat geliefden. Door uw en mijn zonden, is de

dood gekomen over alle mensen. Beseffen wij dat! Dan wordt zonde echt zonde, en schuld wordt echt schuld. Dan heeft hij of zij het niet meer gedaan, maar dan heb ik het gedaan. Begrijpt u! Al gaat iedereen vrijuit, ik niet meer. Als de Heere vanavond in uw en mijn leven komt, en Zichzelf voor het eerst bekend maakt aan uw en mijn ziel, dan krijgt u geen boodschap van redding en zaligheid, nee, dan krijgen wij het oordeel Gods te horen. Want vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven staat in het boek der wet om dat te doen. Vervloekt! want de ziel die zondigt zal geenszins leven, maar sterven. Moet dat zo? Toen Jona uitgezonden werd naar Ninevé, kwam hij niet met woorden van redding en zaligheid, nee, maar hij moest naar Ninevé om daar het oordeel Gods aan te zeggen, vanwege hun zonden en ongerechtigheden. Maar dan het wonder! God kwam erin mee. Want op het bevel van de Koning, ging het ganse volk in zak en as liggen, roepende en wenende om genade. Ninevé werd in het recht Gods geplaatst en werd door recht gezaligd, gelijk geschreven staat: "Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerigen door gerechtigheid." En hoe staat het er in ons Vaderland voor? Zijn wij beter dan het volk van Ninevé? Worden in ons Vaderland niet al de geboden Gods zwaarlijk overtreden? Ons Vaderland, wat ooit werd genoemd, het Israël en het Jeruzalem van het westen is Sodom en Gommora gelijk worden. Er zijn geen Jona's meer, en dat is een oordeel in het oordeel. De waarschuwendende stem is weggenomen. Men spreekt alleen nog van vrede, vrede en geen gevaar. Zonde is geen zonde meer in ons Vaderland, en dat is een teken dat God ons Vaderland verlaten heeft. De tucht is weg, het oordeel Gods over de zonde wordt niet meer verkondigd. Nee, laat ons eten, drinken en vrolijk zijn want morgen sterven wij. Als het God behaagt om terug te keren in ons Vaderland, dan zullen wij allen in zak en as liggen, roepende en wenende om genade, gelijk als in Ninevé. Dan gaan de stroppen van zelfveroordelingen om de nek. Want wij hebben God op 't hoogst misdaan, en zijn vrij- en moedwillig van 't heilspoor afgegaan. Honderd jaar geleden geliefden, lag er nog beslag bij Gods volk over volk en Vaderland. Wenende en smekende lagen er nog kinderen Gods in de binnenkamer, roepende om herstel en om een hernieuwde reformatie. God gaf daar nog opening voor in het gebed. En daarom is het zo'n verschrikkelijke en bange tijd geworden geliefden, omdat de Heere geen gebed meer geeft voor volk en Vaderland. Alles afgesneden. De profetie weggenomen. Gods volk ligt voor het merendeel in banden van de heersende dwalingen in Kerkelijk Nederland, waarbij zij wedergekeerd zijn naar de eerste beginselen. Ze staan en wandelen niet meer in de vrijheid van Christus, maar liggen in banden van ongeloof, omdat ze weer teruggedaan zijn naar hun eerste man, namelijk de wet. Weet u wat er gebeurd in het leven van Gods kinderen, wanneer zij weer terugkeren naar hun eerste man? Dan gaan ze zwijgen in banden van ongeloof, omdat ze hun eerste liefde verlaten hebben. Volk des Heeren, heeft u daar kennis aan? Weet u wat het is om uw eerste liefde te verlaten? Antwoord maar aan de Heere.

Goed. We hebben reeds gezien dat erin het leven van de blindgeborene een tijdelijk wonder is verheerlijkt. Een tijdelijk wonder, want deze man had nog geen zaligmakende kennis van de Heere Jezus. Met dit tijdelijke wonder was zijn ziel niet gered. Hoewel in de afscheiding, waaronder de gereformeerde gemeente, anders geleerd en gesproken wordt. Zij durven tegenwoordig zover te gaan, dat de ziel van deze man reeds gered was in het tijdelijke wonder. Deze verschrikkelijke dwaling strekt zich uit over de gehele afscheiding binnen kerkelijk Nederland. Namelijk, de veronderstelde wedergeboorte. Dat is een wedergeboorte zonder Christus, waar niks van de vergeving der zonden en de vrede Gods ervaren wordt. Ja, zover durft men

reeds te gaan in de afscheiding! Met deze verschrikkelijke dwaling reizen momenteel duizenden zielen, met een ingebeelde Hemel naar de hel.

Hoe komt men daarbij in deze geschiedenis? Wel, in het 25ste vers staat o.a.: "...één ding weet ik, dat ik blind was, en nu zie." De woorden "...en nu zie", zou dan betekenen dat zijn geestelijke ogen al geopend zouden zijn, zonder kennis van Christus, geopenbaard aan zijn ziel. Ja, zo erg is het gesteld over de gehele breedte van het kerkelijk erf in ons vaderland. Weet u wat zij onder de toelating Gods preken tot in de zwaarste gemeentes toe. Een wedergeboorte door de Wet, zonder Christus. U kunt wedergeboren zijn als u nog onder de Wet staat volgens zeggen. Begrijpt u het nog! De Wet geeft geen leven aan de ziel, maar die presenteert ons dood- en doemvonnissen. Lees het maar na in 2 korinthe 11, want daar staat dat de Wet de bediening des doods en der verdoemenis is. De wedergeboorte is een herschepping Gods in Christus, en alles wat de Heere scheidt door het Woord is zeer goed, volkomen en volmaakt. In de wedergeboorte wordt de breuk hersteld tussen God en de ziel. Daar wordt de schuld weggenomen in en door het bloed van Christus. De vrijpraak Gods in Christus is het begin van al het geestelijk leven. Alles wat daaraan voorafgaat zijn algemene of gemene werkingen des Geestes, waarmee een ziel voor eeuwig verloren gaat als het niet komt tot de volle vrijpraak in Christus.

De Apostel Paulus getuigt dat hij in zijn eertijds zonder de Wet leefde (Rom. 7). "En zonder de Wet zo leefde ik eertijds, maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde wederlevend geworden, doch ik ben gestorven." Toen het gebod kwam in het leven van de Apostel Paulus werd de zonde levend. Hoor u dat! De zonde werd levend, niet de zondaar, want hij zegt: doch ik ben gestorven. Was de Apostel Paulus wedergeboren toen het gebod kwam? Absoluut niet! Hij ging sterven, sterven doordat de Wet de zonde levend maakt. Kent u daar wat van?

Goed, het zien heeft slechts betrekking op het natuurlijke zien van de blindgeborene, en heeft in het geestelijke leven van deze man geen enkele waarde, omdat er nog geen geestelijk leven is. Nee, want deze man licht in dit stadium nog dood in zonden en misdaden. Zijn natuurlijke ogen zijn slechts geopend, en als het hier bij bleef dan ging deze man voor eeuwig verloren. Waarom? Omdat Christus Zichzelf nog niet geopenbaard heeft in het leven van deze man, in zijn totale verlorenheid. Geliefden, als wij geen kennis hebben van de zielsopenbaring van Christus aan en in onze ziel, waarbij Hij ons vrij en zalig gesproken heeft in de vergeving van al onze zonden, dan zijn wij niet wederomgeboren, en liggen wij allen nog dood in de zonden en de misdaden. Als wij Christus nog niet kennen als het einde der wet, geopenbaard in onze totale verlorenheid, dan zijn wij niet wederomgeboren. Dit is de leer der Schriften geliefden. Namelijk de rechtvaardiging van de goddeloze. Deze leer lijkt in onze dagen een geheel nieuwe leer te zijn, omdat de rechtvaardigmaking over de gehele afscheiding geleerd wordt als een nadere weldaad in het leven van Gods kinderen. En dan durven zij zover te gaan, door te zeggen, dat lang niet al Gods kinderen deze nadere weldaad deelachtig worden.

Weet u wat de inhoudt van het Evangelie is? Luc. 1:77 "Om zijn volk kennis der zaligheid te geven in de vergeving hunner zonden". Hoort u het geliefde lezer! "...in de vergeving hunner zonden". Als wij aan het einde van ons leven, niet zekerlijk weten dat onze zonden vergeven zijn, dan gaan wij niet ten Hemel in (citaat van Zacharia Ursinus). Geliefden! Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Ik wil u niet ontmoedigen, maar het komt zo nauw aan. Als u geen bevindelijke kennis heeft aan de rechtvaardiging van de goddeloze dan gaat u voor eeuwig verloren. U kunt met

een ontwaakte ziel voor eeuwig verloren gaan, en u gaat ook verloren, als het niet gekomen is tot de zaligmakende kennis van Christus, namelijk de vergeving van al uw zonden. En als u meent gerechtvaardigd te zijn in Christus, dan heeft Hij u in de duisternis gevonden, als een doodbrakende, wenende en roepende om genade. Want! Jes. 9:1 "Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot Licht zien, degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen." Daar zaligt God Zijn volk in Christus, namelijk in het land van de schaduwen des doods! Want Hij is alleen gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was. En zo wij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben (Jes. 8:20).

Zo is de blindgeborene ook zalig gemaakt, hetgeen we hierboven beschreven hebben. Nadat hij heengegaan was, hebben zijn geburen hem naar de Farizeeën gebracht. En was er plaats voor hem in de kerk geliefden? Geenszins, zij gaven hem scheldwoorden, en wierpen hem uit. Er is in de kerkelijke herberg nooit plaats voor het werk Gods in Christus. Waarom niet? Omdat Christus goddelozen rechtvaardigt om niet. Dat zijn namelijk de slechtsten van de slechtsten die uitverkorene Gods geliefden, en voor dezulken is geen plaats in de kerkelijke herberg. Wat zeiden ze van die lieve Borg en Zaligmaker over Zijn afkomst? Kan daar iets goeds vandaan komen! En zijn discipelen, waar kwamen die vandaan geliefden? Uit het vervloekte Galilea! Nee, voor het werk Gods in Christus is er geen plaats in de kerk. Gods ware en geoefende volk komt buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende. Dat is een waar kenmerk van het ware werk Gods. Weet u waarvoor alleen plaats is in de kerkelijke herberg? Voor oudste zonen die denken dat zij Abrahams zaad zijn. Er is alleen plaats voor Mozes en de wet! Maar ze zijn ziende blind. Want Mozes mocht het beloofde land niet in, maar kwam om in de woestijn door één zonde. Verloren zonen worden in de kerkelijke herberg uitgeworpen, omdat ze uit Galilea getrokken zijn. Verstaat u dat geliefde lezer. Zo niet, dan moet u Lucas 4 maar lezen van Naäman de Syriër. Wat staat daar? Lucas 4:26 "En er waren vele melaatsen in Israël, ten tijde van den profeet Elisa: en geen van hen werd gereinigd, dan Naäman, de Syriër." Leest u het geliefde lezer! Velen melaatsen in de kerkelijke herberg, maar geen van hen werd gereinigd, dan Naäman de Syriër. De Farizeeën hadden deze boodschap goed begrepen, want zij wilde Hem van de steilte werpen. Velen eersten zullen de laatsten zijn, en velen laatsten zullen de eerste zijn. Gij, oudste zonen! Hoeren en tollenaars zullen u voorgaan in het Koninkrijk der hemelen. Mag ik het eens zo zeggen. De kerk is een broedplaats voor oudste zonen, en de wereld is een broedplaats voor verloren zonen. En waar zijn wij gevonden, in de wereld of in de kerk? Antwoord maar aan de Heere!

De blindgeborene is ook als een wereldling openbaar gekomen. Want weet u wat er bij die man naar binnen geslagen is? Toen de Farizeeën (de Wet) tot hem zeiden: Gij zijt geheel in zonden! Daar kwam de wet als een bloedwreker bij hem naar binnen. Daar presenteerde de Wet zijn dood- en doemvonnis, en werd hij gearresteerd en gedagvaard in de zonde. Mag ik u eens vragen? Bent u ook al gearresteerd in de zonde, waarbij u openbaar gekomen bent als de grootste van alle zondaren. Heeft God de schuldbrief al bij u thuisbezorgd, waarin Hij u liet lezen dat gij geheel in zonden zijt? Bent u reeds zo in dat gericht Gods ingetrokken, door de Vaderlijke trekkingen, waar God zich openbaarde als Rechter aan uw verloren ziel? Heeft u toen uitgeroepen: Verloren, verloren, voor eeuwig verloren? Zo niet, dan weet u nog niets van de rechtvaardiging van de goddeloze. Spreek dan maar nooit meer over uw bekering.

De blindgeborene had geen bekering meer, want hij was geheel in zonden geboren. Daar lag hij buiten de legerplaats, als een uitgeworpene, vertreden in zijn eigen geboorte bloed. Abraham was niet zijn vader, nee, maar Adam was zijn vader, en in Adam lag hij verloren voor God. En in deze weg geliefden, wordt Gods recht nu verheerlijkt.

Maar wie heeft Gods recht ten diepste verheerlijkt? Dat is Christus. Hij heeft het recht Gods gedragen tot aan het vloekhout van Colghota. Sommige zielen kunnen zo makkelijk spreken over het recht Gods dat geopenbaard werd in hun leven. Ik geloof er helemaal niets van! Toen Christus onder dat recht geplaatst werd, weet u Hij heeft uitgeroepen? Laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan, niet Mijwil maar Uw wil geschiedde. Die drinkbeker geliefden, daarin lag het recht Gods dat geschonden was door de zonde van Zijn volk. Geloof er maar niets van wanneer zielen zo makkelijk kunnen spreken over het recht Gods dat geopenbaard is in hun leven. Want Hij heeft de pers alleen getreden, en niemand van de volkeren was met Hem.

Hij heeft de pers alleen getreden, ook voor de blindgeborene. Christus was en is altijd de eerste in het leven van Gods volk. Die blindgeborene kwam niet naar Christus toe, maar Christus kwam naar hem toe. Velen zeggen Hem gevonden te hebben in onze tijd. Maar heeft Christus u gevonden? Daar gaat het om. Tegenwoordig nemen ze de Heere Jezus zo maar aan. Ja, zegt men dan: Je moet geloven! Maar kunt u nog geloven? Bent u er al achtergekomen dat u enkel ongeloof bent. Nee, geliefden! Gods volk kan pas geloven, als ze het geloof krijgt. Gaat dat zo makkelijk! Nee, het is onmogelijk! Gods ware volk wordt dubbel verdoemelijk voor God, omdat ze niet kunnen geloven. Kent u daar wat van? Ja, mag ik u dan wat vragen? Wanneer, welke dag en op welk uur heeft u het geloof gekregen? Weet u dat niet? Dan heeft u niet het ware zaligmakende geloof.

De blindgeborene wist precies op welke dag en op welk uur hij voor het eerst in Christus geloofde als zijn Zaligmaker. Christus heeft deze man opgezocht, en heeft Zichzelf aan deze ziel geopenbaard als de Christus. Hij zocht hem op, en vroeg aan hem: Geloof gij in de Zone Gods? En dan antwoord hij: Wie is Hij Heere, opdat ik in Hem gelove moge? Die man kon niet geloven in Christus, omdat hij verdoemelijk was voor God. Hij lag onder de Wet, en die presenteerde hem zijn dood- en doemvonniss. Die man had geen geloof, maar lag gekneld in banden van ongeloof. Daarom vraagt Hij: Wie is Hij Heere, opdat ik in Hem gelove moge? Hier krijgt hij enige uitgangen naar een Borg en Middelaar, om tot genade te kunnen komen. Weet u wat erin deze vraag naar voren komt van de blindgeborene? De vraag die in de HC staat! Is er dan nog een middel en een weg om die welverdiende straf te ontgaan, en wederom tot genade te komen? Dat heeft de blindgeborene indirect uitgeroepen met deze woorden: *“Wie is Hij Heere, opdat ik in Hem gelove moge...”* Als u dat er niet in leest, dan heeft u geen wedergeboren ogen, en weet u niets van de onmogelijkheid van zelig worden. De ouden zeiden vroeger wel eens: Het gaat op de punt van een naald! Tegenwoordig zingen ze: Ik zie een poort wijd open staan. Maar dat is de poort van de hel, geliefden! Geloof er maar niets van. De poort naar de zaligheid is de enge poort, en daar gaat alleen stof en as doorheen.

De blindgeborene kreeg enige uitgangen naar een Borg, doordat Christus enige ontsluitingen gaf in het Evangelie. Maar daarmee was zijn ziel niet gered! Nee, pas als Christus zich zaligmakend openbaart aan de ziel kan hij sterven. Maar wat is een zaligmakende openbaring? Wel, Christus openbaarde zich zaligmakend aan de blindgeborene, toen Hij sprak: Die met u spreekt, Die is het! De blindgeborene kreeg daar de zaligheid. Daar trad Christus tussen beide in het dodelijk tijdsgewricht, als de

Middelaar Gods en der mensen. Het Vaderhart werd ontsloten, en daar is de blindgeborene als de verloren Zoon thuis gekomen. Hier heeft Christus Zichzelf verklaart aan zijn ziel dat Hij de Christus is, die eenmaal komen zal, middels deze woorden, zeggende: "Die met u spreekt, die is het". Hier openbaart Hij Zichzelf in en aan zijn verloren ziel als de Weg, de Waarheid en het Leven, en schenkt hem het Levende Water om niet, waarin hij gewassen en gereinigd wordt van al zijn zonden. Deze man wordt hier vrij- en zalig gesproken op rechtsgronden, en wordt hij hier bekleed met de gerechtigheid van Christus. Nu gaat deze man hongeren en dorsten naar Die gerechtigheid, omdat hij vervuld is geworden met Zijn gerechtigheid. Want Christus heeft gesproken: Zalig zijn degenen die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Oh, daar heeft Christus zijn ziel gered en zijn tranen gedroogd in het dodelijk tijdsgewricht, en is hij geworden een nieuw schepsel Gods. En wat is nu de vrucht van deze zielsopenbaring van Christus in en aan zijn ziel? Vrede met God, geliefde lezer! En dat is een Vrede die alle verstand te boven gaat. De ziel van deze man is vol gegoten met een Rust en Vrede die niet te bevatten is, en hij is verzoend met God drie-enig in Christus Jezus. Wat deze man in Adam verloren heeft, kreeg hij in Christus terug uit vrije soevereine genade. En wat is de liefelijk reuke van deze zielsopenbaring? Aanbidding! Hij viel als dood voor Zijn voeten, met het neus in het stof, als iemand die niet waardig was om ooit nog Zijn voeten te mogen kussen.

Daar komt het voor ons allen op aan. Kennen wij een persoonlijke zielsopenbaring van Christus in ons hart, waarbij de schuld weggenomen is, en waarbij onze ziel volgegoten is met een rust en vrede die alle verstand te boven gaat. Waar vindt dat plaats geliefden? In het dodelijk tijdsgewricht. Weet u waar Christus Zichzelf zo openbaart? Daar waar de ziel uitroept: Daar alle hoop mij gans ontviel, en niemand zorgde voor mijn ziel! Weet u van wie Christus wordt gevonden? Van degenen die nooit naar Hem hebben gevraagd. Dat is een geheim, waar alleen Gods ware volk kennis aan heeft. Nooit naar Hem gevraagd, noch naar Hem gezocht, maar gevonden van Hem, Die Zichzelf bekendmaakt het volk dat naar Zijn Naam niet genoemd is.

AMEN

Vincent den Boef
vdenboef@hotmail.com

